

Asia: VN/22967/2024

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi opintotukilain ja yleisestä asumistuesta annetun lain muuttamisesta

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään.

Opetus- ja kulttuuriministeriö

VN/22967/2024

SOAn lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi opintotukilain ja yleisestä asumistuesta annetun lain muuttamisesta

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry kiittää pyynnöstä lausua opiskelijoiden asumisen tuen muutoksista.

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry on opiskelija-asuntoyhteisöjen valtakunnallinen edunvalvonta- ja yhteistyöjärjestö. SOA:n jäsenenä on 21 opiskelija-asuntoyhteisöä sekä opiskelijajärjestöt Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) ja Suomen opiskelijakuntien liitto - SAMOK. Jäsenenä olevat opiskelija-asuntoyhteisöt toimivat tärkeimmillä opiskelupaikkakunnilla ja ne omistavat yhteensä yli 45 000 vuokra-asuntoa, jotka tarjoavat kohtuuhintaisen kodin noin 70 000 opiskelijalle. Valtaosa asunnoista on rakennettu valtion tuella. Opiskelija-asuntoyhteisöt ovat yleishyödyllisiä yhteisöjä, joko säätiöitä, kaupunkien omistamia yhtiöitä, ylioppilaskuntia tai yhdistyksiä. Ne eivät jaa osinkoa tai muuta etuutta perustajilleen tai omistajilleen. SOA:n jäsenyhteisöjen tavoitteena on tarjota opiskelijoiden toiveita ja tarpeita vastaavia asuntoja kohtuulliseen hintaan.

Muutokset heikentävät eniten yksinasuvien opiskelijoiden tilannetta

Lakiluonnos esittää, että opiskelijat siirrettäisiin yleiseltä asumistueltä opintotuen asumislisän piiriin. Esityksen tavoitteena on vähentää opiskelijoiden asumisesta aiheutuvia menoja ja uudistaa asumisen tukea yhteisasumista suosivaksi ja taloudellisesti houkuttelevaksi.

Asumislisän yksilökohtaisuus vähentää taloudellista keskinäisriippuvuutta samaan ruokakuntaan kuuluvien välillä, mikä voi vähentää etenkin nuorten parien yhteen muuttoon liittyvää epävarmuutta. Tuen enimmäismäärä on suhteellisesti suurempi kuin yleisessä asumistuessa, jossa enimmäistuen tasoon vaikuttaa ruokakunnan koko. Nämä tekijät voivat lisätä yhteen muuttamisen houkuttelevuutta verrattuna yksin asumisen vaihtoehtoon, jossa asumismenot ylittävät etenkin kasvukeskuksissa hyväksyttävien asumismenojen enimmäistason. Esityksen mukainen tuen tason sitominen kansaneläkeindeksiin on kannatettava.

Siirtyminen opintotuen asumislisälle on kuitenkin takapakkia aiemmalle asumisen tuen kehittämislle. Esityksen mukaiset asumislisän tasot ovat kaukana siitä, mitä asumismenojen suuruus opiskelija-asukkailla on. Tuen leikkaamisen vaikutukset osuvat eniten kaikista pienituloisimpiin opiskelijoihin.

Tukimuutokset heikentävät myös pienituloisten soluasukkaiden tuen tasoa. Yhdeksän tukikuukautta nostava opiskelija saa vuositasolla 300-1366 euroa vähemmän asumistukea, kun asumismenot ovat 250-450 euroa kuukaudessa.

Asumismenot Kuntaryhmä 1 Kuntaryhmä II Kuntaryhmä III

250 €/kk -25,0 € -25,0 € -25,0 €

300 €/kk -30,0 € -30,0 € -48,0 €

350 €/kk -35,0 € -59,0 € -83,0 €

400 €/kk -58,0 € -94,0 € -113,8 €

450 €/kk -93,0 € -126,9 € -113,8 €

Tuen heikkeneminen enintään -172,1 € (vuokra >600 €/kk) -126,9 € (vuokra >450 €/kk) -113,8 € (vuokra >400 €/kk)

Taulukko 1: Tuen määrän muutos (€/kk) siirryttäessä yleiseltä asumistueltä opintotuen asumislisälle, kun asukkaan opintotuessa huomioitavat keskimääräiset kuukausitulot ovat enintään 750 €/kk.

Nykyisten kahden hengen ruokakuntien tilanteessa asumistuki leikkaantuu myös, mutta tuen enimmäismäärän leikkaus on suhteessa pienempi kuin yhden hengen ruokakunnilla.

Asumismenot Kuntaryhmä 1 Kuntaryhmä II Kuntaryhmä III

600 €/kk	-60,0 €	-60,0 €	-77,8 €
650 €/kk	-65,0 €	-83,0 €	-77,8 €
700 €/kk	-70,0 €	-84,4 €	-77,8 €
750 €/kk	-81,0 €	-84,4 €	-77,8 €
800 €/kk	-116,0 €	-84,4 €	-77,8 €
Tuen heikkeneminen enintään	-116,0 €	-84,4 €	-77,8 €

Taulukko 2: Tuen määrän muutos (€/kk) siirryttäessä yleiseltä asumistueltä opintotuen asumisliisalle, kun kahden hengen ruokakunnan opintotuessa huomioitavat keskimääräiset kuukausitulot ovat enintään 750 €/kk per asukas.

Taulukoiden 1 ja 2 esimerkit kuvastavat tilanteita, joissa asumismenot ovat nykyisellään pienet, ja etenkin usealla yksin asuvalla tuen leikkaus olisi useita kymmeniä euroja kuukaudessa. Jo nykytilanteessa asumistuessa hyväksytyt enimmäisasumismenot ovat merkittävästi markkinavuokria pienemmät, joten kuilu asumisen tuen kattavuuden ja todellisen vuokratason välillä kasvaa.

Opiskelijoiden päätoimi, opiskelu, edellyttää usein asumista kalliiden asumiskustannusten kasvukeskuksessa, vaikka opiskelijoiden tulotaso on pieni. Kun nyt esitettävien muutosten lisäksi otetaan huomioon 1.4.2024 voimaan tulleiden asumistuen leikkausten vaikutus, asumisen tuen enimmäismäärä heikkenee 99–170 euroa kuukaudessa. Leikkauksen vaikutus korostuu yksinasuvilla opiskelijoilla, sillä yksinasuvilla asumismenojen tulo-osuus on keskimäärin suurin. Nämä opiskelijat ovat myös suurin yksittäinen ryhmä asumistukea saavista opiskelijoista.

Opiskelija-asunnot ovat markkinavuokria edullisempia, mutta opiskelija-asuntoja ei riitä läheskään kaikille halukkaille – edes soluasunnoissa. SOA:n jäsenyhteisöjen käyttöasteet ovat kohonneet koronan jälkeisestä ajasta merkittävästi ja vuoden 2023 käyttöasteet olivat huipussaan aiempiin vuosiin verrattuna. Opiskelijoilla on siis niukasti mahdollisuuksia sopeuttaa talouttaan muuttamalla edullisempaan asuntoon. Vaihtoehtoiksi jää jäljelle työskentelyn lisääminen, mikä hidastaa valmistumista, sekä suurempi opintolainan nostaminen, mikä lisää velkaantumista. Hallituksen päättämä investointiavustuksen leikkaus heikentää entisestään opiskelija-asuntoyhteisöjen mahdollisuuksia vastata asumistukileikkauksen myötä kasvavaan kysyntään – opiskelijoiden asumisesta leikataan kahta kautta.

SOAn näkemyksen opiskelijoiden asumiskäyttötymisen muutoksella tai asuntomarkkinoiden sopeutumisella ei ole juurikaan edellytyksiä lievittää asumistukileikkauksen tekemää lovea opiskelijoiden toimeentuloon.

Tuki kohdentuisi enemmän useamman hengen ruokakunnille sekä nykyisiä tulorajoja enemmän tienaaville

Esityksen taustamuistion mukaan asumislisän saajia olisi 25 900 enemmän kuin yleisen asumistuen saajia ja neljänneksellä tuensaajista tuki pysyisi nykytasolla tai suurensi.

Muutoksesta hyötyy kaksi ryhmää: opiskelijat, joiden asumistuen tarveharkinnassa huomioitavat omat tulot ovat olleet riittävän suuret, että he eivät ole olleet oikeutettuja asumistukeen enimmäismäärään, sekä ruokakunnat, joissa asuinkumppanin tulot ovat estäneet asumistuen saamisen opiskelija-asukkaalta. On syytä huomioida, että pienituloisimmat ruokakunnat eivät hyödy muutoksesta. Esimerkiksi jos kahden hengen ruokakunta käyttää kumpikin yhdeksän tukikuukautta, ja opintotuessa huomioitavat keskiarvotulot jäävät alle 900 euroa per henkilö kuukaudessa, tukimuutos pienentää heidän asumistukeaan.

Useamman hengen ruokakuntien lisäksi tukimuutoksesta hyötyvät ne, joiden tulot ovat pienentäneet myönnettävän asumistuen määrää yleisen asumistuen tiukemman taloudellisen tarveharkinnan vuoksi.

Kahden tai useamman hengen ruokakuntien tilanteen parantaminen vastaa lakiluonnoksen tavoitteeseen parantaa yhteisasumisen taloudellista houkuttelevuutta. Korkeammat tulorajat ja pienempi tuki hyödyttävät niitä, joilla on jo valmiiksi taloudellisesti parempi tilanne ja parantavat työssäkäynnin kannustetta, joka voidaan nähdä ristiriitaisena koulutuspoliittisille tavoitteille.

Yleisessä asumistuessa käytetyt kuntaryhmät ohjaavat asumislisän alueellista kohdentumista. Alueellisen asumisen hinnan mukaan määritetty tuen määrä on kannatettava muutos, koska se esimerkiksi vähentää elinkustannuksiin perustuvia tekijöitä opiskelupaikkaa valittaessa.

Esityksen mukaan vanhempien omistamassa asunnossa asuvien tuensaajien asumislisän tasoksi esitetään 83 euroa. Nykytilaan nähden muutos on tuensaajien kannalta merkittävä ja se kannustanee opiskelijoita muuttamaan kohteisiin, joissa asumisen tuki kattaa isomman osuuden asumismenoista. Tämä asettaa 5200 nykyistä opiskelija-asukasta hyvin eriarvoiseen asemaan suhteessa muihin tuensaajiin vuokranantajan perusteella.

Asumisen tuen sitominen opintotukikuukausiin ei vastaa asukkaan todellisuutta

Keskeinen ero yleisen asumistuen ja opintotuen asumislisän välillä on kuukaudet, jolloin opiskelija ei nosta opintotukea. Nykyinen yleinen asumistuki vastaa asumislisää paremmin opiskelijoiden todellisuutta, kun tuki ei katkea kesäkuukaussiksi – niin kuin ei asuminenkaan. Kesäaikainen opintotuen käyttö ei ole erityisen yleistä tutkintoon soveltuvien kurssien puuttuessa ja opintotukikuukausien määrän rajaamisen myötä. Monet opiskelijoista voivat kattaa kesäaikaisen asumisen kustannukset työtuloilla, mutta samalla muutos vaikeuttaa taloudellisen puskurin kerryttämistä lukuvuoden aikaisten menojen kattamiseksi. Muutos aiheuttaa epävarmuutta ja vaikeuttaa asukkaiden oman talouden suunnittelua.

Soluasuntokanta on supistunut

Opiskelija-asuntoyhteisöt ovat jo pitkään – jo ennen asumistukimuutosta – reagoineet opiskelijoiden muuttuneeseen asuntokysyntään vähentämällä soluasuntojen osuutta asuntotarjonnasta ja kasvattamalla yksiöiden määrää. Yksin asuvia alle 30-vuotiaita suomalaisia oli vuonna 1990 noin sata tuhatta, kun vuonna 2022 vastaava luku oli noin 276 000 asukasta.

SOA kerää vuosittain jäsenistöltään tietoa muun muassa asuntokannasta. Yhdeltätoista jäsenyhteisöltä löytyy täysi vertailukelpoinen tilastosarja asuntopaikkojen kokonaismäärästä ja soluasuntopaikoista vuodesta 2016 lähtien. Näillä yhteisöillä oli vuonna 2016 yhteensä 17 778 soluasuntopaikkaa, jotka muodostivat 31,2 prosenttia kaikista yhteisöjen asuntopaikoista. Vuoden 2023 loppuun mennessä solujen määrä oli laskenut 13461 asuntopaikkaan ja solut muodostivat enää 23,9 prosenttia asuntopaikkamäärästä. Jos tämän nämä luvut yleistää Suomen koko opiskelija-asuntokantaan, noin 75 000 asuntopaikkaan, soluasuntopaikkojen määrän voi arvioida vähentyneen noin 5500 asuntopaikalla vuodesta 2016.

Soluasuntotarjontaa on vähennetty monella tapaa. Hyvillä sijainneilla olevia soluasuntoja on pyritty muuttamaan muiksi, kysytyimmiksi asuntotyypeiksi perusparannusten yhteydessä. Kampusten sijainnin kannalta heikoiksi – esimerkiksi oppilaitosten muuttojen myötä – muodostuneilla sijainneilla olevista solukohteista on toisinaan luovuttu ja kohteet korvattu rakentamalla opiskelijoiden kannalta parempiin sijainteihin. Yksittäisissä tapauksissa soluasuntokantaa on vähennetty purkavalla uudis- tai täydennysrakentamisella. Soluasuntokannan vähentäminen on pääosin kohdistunut kohteisiin, jotka ovat peruskorjauksen tarpeessa. Tällöin ei ole mielekästä tehdä merkittävää lisäinvestointia kohteeseen, jonka asuntokanta ei vastaa opiskelijoiden toiveita.

Soluasuntotarjonnan kasvattaminen on taloudellisesti riskialtista. Soluasumisen väheneminen on pitkäaikainen trendi, joka on käynnistynyt kauan ennen asumistuki uudistusta. Rakennukset ovat vuosikymmenten mittaisia investointeja, ja opiskelijoiden tuet ennättävät muuttua moneen kertaan niiden vuosikymmenten aikana. Ei ole taloudellisesti perusteltua tuottaa uudiskohteita, jotka valmistumishetkellään eivät vastaa opiskelijoiden asuntokysyntää.

Laajamittainen paluu soluasumiseen ei siis ole opiskelija-asuntokannassa mahdollista.

Asumistuen leikkauksella tuskin merkittävää vaikutusta markkinavuokriin

Viime vuosina on valmistunut rutkasti pieniä asuntoja, joista suuri osa on päätynt vuokratkäyttöön. Kun pienasuntojen tarjonta on kasvanut, vuokrakehitys on pysynyt maltillisena. Vuokrat ovat nousseet selvästi inflaatiota hitaammin, eivätkä vuokranantajat ole voineet viedä kiinteistönpidon ja korkojen kustannusten kasvua markkinavuokriin.

Valtaosalla nykyisistä asumistukea saavista opiskelijoista toimeentulo supistuu tukimuutoksen myötä riippumatta ruokakunnan koosta, mikä vaikuttaa tuensaajien vuokranmaksukykyyn. Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen (VATT) tutkimuksessa on analysoitu vuoden 2015 asumistuki uudistuksen vaikutuksia vuokratasoon, ja tulosten perusteella vaikutukset jäivät marginaalisiksi. Hieman alle neljännes asumistukea saavista opiskelijaruokakunnista asuu ARA-rahoitteisissa kohteissa, joiden vuokra määräytyy omakustanneperiaatteen mukaisesti eikä siten reagoi kysyntätukien muutoksiin. Tämän perusteella voi olettaa, ettei nyt esitettävillä asumistuen leikkauksillakaan ole merkittävää vaikutusta markkinavuokriin.

Näin ollen myöskään asuntomarkkinavaikutusten ei voi olettaa lievittävän leikkausten vaikutusta tuensaajien toimeentuloon.

Majoituspalvelut eivät takaa asumiseen tarkoitettuja olosuhteita ja oikeuksia asukkaalle

Esityksen 14 pykälän 1 momentissa säädetään oikeudesta asumislisään vastaavasti, kuten aiempi lainsäädäntö ennen opiskelijoiden siirtoa yleisen asumistuen piiriin. Yleisestä asumistuesta poiketen opintotuen asumislisää voisi saada asumiseen soveltuvaan majoitukseen, jolta ei edellytetä asuinhuoneiston vuokrauksesta annetun lain mukaista vuokrasopimusta.

Aiemmin Kela on myöntänyt esimerkiksi hotelleissa tapahtuvaan majoitukseen opintotuen asumislisää, mutta näiden majoitusratkaisuiden tarve on ollut tilapäinen ja määrä vähäinen. Sittenkin kiinteistöalan toimintakenttä on muuttunut viimeisten vuosien aikana. Majoitustoimintaan on syntynyt uusia konsepteja, joissa hotellitontilla, uutta asuntoa vastaavissa tiloissa tarjotaan eri mittaista majoitusta muutamista päivistä kuukausiin.

Asukkaalle AHVL:n mukaiset vuokrasopimukset antavat tarkoituksenmukaisen turvan esimerkiksi häätötilanteissa, joihin on määritetty tarkka ja häädettävän oikeudet turvaava prosessi. Majoituksen asukkaan voi poistaa tavaroineen häiriön seurauksena helposti, kun vastaava asumisturvaa ei ole. Huoneenvuokralain mukaan, jos samaan asuntoon on solmittu saman vuokralaisen kanssa useampi kuin kaksi peräkkäistä määräaikaista sopimusta enintään kolmen kuukauden määräajaksi, vuokrasopimus katsotaan toistaiseksi voimassa olevaksi ja vuokralainen saa näin turvakseen 3-6 kuukauden irtisanomisajan. Tällaista turvaa ei majoituksessa ole. Säädösvalmistelussa olevassa asuin-, majoitus- ja työtilojen asetuksen muutoksessa sallitaan tietyin ehdoin ikkunattomat majoitustilat muttei asuintiloja. Majoitustiloihin ei voi siirtää kirjojaan tai ohjata postiaan. Jos ei jätä kirjojaan vanhempien luo, majoituksessa asuva opiskelija saatettaisiin tilastoinnissa katsoa asunnottomaksi.

Opiskelijoilla voi olla etenkin opintojen alussa vaikeuksia löytää asunto, jolloin asumislisän myöntäminen tilapäisiinkin ratkaisuihin voi olla perusteltu. Esimerkiksi osa opiskelija-asuntoyhteisöistä tarjoaa tilapäismajoitusta niille, jotka eivät ole onnistuneet löytämään asuntoa tai odottavat sen vapautumista. Myös ulkomailla opiskelevien tilanteissa kytkentä huoneiston käyttötarkoitukseen voisi olla vaikeaa. Sen sijaan, jos asumislisää voi kotimaassa saada muuhunkin kuin asuinhuoneistossa tapahtuvaan vuokra- tai asumisoikeusasumiseen myös pitkäaikaisesti, voi syntyä kannusteita tarjota opiskelijoille ratkaisuja, jotka eivät täytä asukkaalle tyyppillisesti kuuluvia oikeuksia ja asumiselta edellytettäviä tilojen ominaisuuksia. SOA esittää, että lain jatkovalmistelussa turvataan asukkaan oikeusturva asumisen ja majoituksen rajankäynnissä.

Opiskelija-asuntojen kysyntä kasvaa, mutta lisärakentaminen on estetty ilman rahoitusta tai säädosmuutoksia

Kesällä 2023 monella opiskelija-asuntoyhteisöllä – pieniä opiskelupaikkakuntia myöten – oli ennätysmäärä hakijoita, tarjottavat asunnot loppuivat aikaisin ja moni hakija jäi ilman. Asuntojen kysynnän voidaan ennakoida kasvavan entisestään, mutta yhtäaikaisesti investointiavustuksen leikkaukset ovat valtava haaste erityisryhmien asuntotuotannolle.

Kevään 2024 kehysriihessä erityisryhmien investointiavustusten myöntövaltuus päätettiin leikata vain 15 miljoonaan euroon vuodessa ja etusijalle asetetaan vammaisten hankkeet. Julkisen talouden suunnitelman mukaan myöntövaltuus jää tälle tasolle hallituskauden ajaksi. Vuosina 2013-2023 vammaisten hankkeita on avustettu keskimäärin 17 miljoonalla eurolla vuosittain, joten jatkossa investointiavustusvaltuutta tuskin juuri riittää muihin kuin vammaisten hankkeisiin.

Hallitus tavoittelee investointiavustuksen leikkauksella 28 miljoonan euron kehysäästöä suhteessa hallitusohjelmaan. Nykyisessä suhdannetilanteessa säästö jää saavuttamatta valtiontalouden kokonaisuuden näkökulmasta, sillä menetetyt verotulot ja kasvavat työttömyysmenot muodostuvat suuremmiksi kuin saavutettu säästö. Rakennusteollisuus RT:n teettämän arvion mukaan asuntorakentamisessa verojen ja veroluonteisten kulujen osuus on 46 prosenttia. Valtion tukemassa

asuntotuotannossa osuus on todennäköisesti hieman pienempi, mutta kuitenkin vähintään arvonlisäveron verran. Yksin uudella 25,5:n arvonlisäveroprosentilla tuottoja jää siis 46 – 135 miljoonaa euroa vertailuvuodesta riippuen – siis rutkasti enemmän kuin tavoiteltu säästö. Tämän lisäksi valtiolle aiheutuu lisäkustannuksia kasvavista työttömyysmenoista.

Opiskelija-asuntoyhteisöt ovat yleishyödyllisiä toimijoita, joilla on niukasti tuetun asuntotuotannon ulkopuolista pääomaa eikä sitä juuri myöskään kerry. Investointiavustus kattaa korkotukilainan lisäksi tarvittavan rahoitusosuuden, jolloin hankkeita on mahdollista käynnistää ilman ennalta kerrytettyä merkittävää pääomaa. Kun asuntokanta on pääosin rahoitettu investointiavustuksella ja korkotukilainalla tai niitä edeltäneillä omapääoma-avustuksilla ja aravalainoilla, olemassa olevassa kannassa on niukasti varoja, joille saa ottaa rajoituksista vapaata tuottoa. Ilman investointiavustusta opiskelija-asuntotuotanto tyrehtyy, kun omarahoitusosuus uupuu.

Vaikka omarahoitus järjestyisi, opiskelija-asuntoja on vaikea tuottaa pelkällä korkotukilainoituksella. Valtion tuotantotukijärjestelmä on rakennettu vuokrantasauksen varaan. Korkotuki- ja aravalainat asetuksella säädettyine lyhennysohjelmineen on aina optimoitu tiettyyn korko- ja inflaatioympäristöön. Jos toteutuva kehitys poikkeaa tästä oleellisesti, vuokria on tasattava vähintäänkin jossain elinkaaren vaiheessa, jotta vuokrat vastaavat asuntojen käyttöarvoja. Ilman vuokrantasausta alkuvuokria on nykyisellä korkotasolla hankala saada vastaamaan opiskelijoiden maksukykyä. Korkotuki- ja aravarajoituslait eivät salli vuokrien tasaamista erityisryhmäkohteiden saaneiden ja pelkällä korkotukilainalla rahoitettujen kohteiden välillä, vaikka kohteet olisivat saman ryhmän käytössä. Toisin sanoen pelkällä korkotukilainalla rahoitettu opiskelija-asuntokohde jäisi tasauksen ulkopuolelle, jos muuta asuntokantaa on tuettu investointiavustuksella tai omapääoma-avustuksella. Ongelma olisi ratkaistavissa joustavoittamalla tasauksen ehtoja korkotukilaisissa siten, että tasaus mahdollistettaisiin kohteiden kesken, jotka ovat tosiasiallisesti saman erityisryhmän käytössä.

Jos opiskelija-asuntotuotannon jatkuvuus halutaan investointiavustuksen sijaan turvata vapauttamalla vuokrantasauksen ehtoja, tulee tämä huomioida myös valmisteilla olevassa laissa valtion tukeman asuntotuotannon takausmaksuista (VN/33734/2023). Lain valmistelussa erityisryhmät päätettiin rajata 0,5% takausmaksujen ulkopuolelle, mutta takausmaksuja edellytettäisiin kohteilta, joille ei ole myönnetty erityisryhmien investointiavustusta.

Investointiavustuksen uupuminen nostaa opiskelija-asuntojen vuokria sekä estää uudistuotantoa. SOA peräänkuuluttaa, että opiskelijoiden asuntorakentamisen jatkuvuus tulee turvata, jotta opiskelijoiden toimeentulon kaventuessa opiskelija-asuntoyhteisöjä ei estetä vastaamasta kohtuuhintaisten asuntojen kysynnän kasvuun.

Suomen opiskelija-asunnot SOA ry:n puolesta,

Jani Sillanpää

Toiminnanjohtaja

Sillanpää Jani
Suomen opiskelija-asunnot SOA ry